

MIND **ชุมพร**

ใช้ หัว และ ใจ
ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

แผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

แผนปฏิบัติการด้านการ
พัฒนาอุตสาหกรรม

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรมีอำนาจหน้าที่ในการประสาน สนับสนุนการปฏิบัติงาน ด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร จัดทำแผนส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งประสาน ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ดำเนินการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกปัจจุบัน รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรจึงจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมระดับจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เพื่อให้การพัฒนา ภาควิชาอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพรมีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน บรรลุเป้าหมายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 วันที่ 30 เมษายน 2562 ซึ่งกำหนดให้ ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่ง สหประชาชาติ แผนปฏิบัติการและมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้การดำเนินงานของส่วนราชการเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานพัฒนา ธุรกิจอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน สามารถผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ชุมพรต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

สารบัญ

	<u>หน้า</u>
คำนำ	
สารบัญ	
ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร	1
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ	
2.1 แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ	3
2.2 แผนระดับที่ 2 ที่เกี่ยวข้อง	
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	6
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	16
2.3 แผนที่เกี่ยวข้อง	
แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม	18
แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	20
แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	22
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	24
ส่วนที่ 3 สาระสำคัญแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	
3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา ความจำเป็น	
ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	25
การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	33
ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด	35
ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	38
การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัด	40
3.2 สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รายปี พ.ศ. 2566	43
ส่วนที่ 4 ภาคผนวก	
โครงการแบบย่อ	48
ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการ	56
ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	57

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพร ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัตินโยบายของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาภาคใต้ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และแผนพัฒนาจังหวัดชุมพร

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” โดย “ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” ดึงศักยภาพธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และข้อตกลง/กติกาใหม่ของโลก ผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน “MIND กล่าวคือ การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย ‘หัว’ และ ‘ใจ’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม” มุ่งสู่ความสำเร็จ 4 มิติ ประกอบด้วย

มิติที่ 1 ความสำเร็จทางธุรกิจ เน้นการปรับเปลี่ยนธุรกิจให้เหมาะสมกับโลกอนาคต แข่งขันด้านประสิทธิภาพและต้นทุน เพิ่มความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพและยานยนต์แห่งอนาคต

มิติที่ 2 การดูแลสังคมและชุมชนโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตร

มิติที่ 3 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก

มิติที่ 4 การกระจายรายได้สู่ชุมชน รักษาวิถีชีวิต สร้างประโยชน์ พัฒนาชุมชนรอบอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการสร้างอาชีพ ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise :SE) สร้างงาน สร้างอาชีพ พัฒนาธุรกิจและวิสาหกิจชุมชนอย่างเป็นระบบ ให้คนรุ่นใหม่ต่อยอดดั้งเดิมสู่ความยั่งยืนทางธุรกิจ จับคู่ธุรกิจกับผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการผลิตที่มีศักยภาพ สนับสนุนเงินทุนและการทำกิจกรรมให้สำเร็จ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร โดยนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรไปวิเคราะห์ SWOT Analysis and TOWs Matrix ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร สำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีดังนี้

วิสัยทัศน์ “ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนสู่อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. กำกับ ดูแล ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ประกอบการที่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก
2. สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ก้าวทันอุตสาหกรรม 4.0
3. สร้างขีดความสามารถให้อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
4. ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน ด้วย BCG Model

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง

- **เป้าประสงค์**

พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

- **กลยุทธ์**

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมยางพารา อาหารแช่แข็ง ให้มีมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม
2. ผลักดันสินค้าเกษตรของจังหวัดสู่อุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ 2 สร้างเสริมผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น

- **เป้าประสงค์**

1. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีโอกาสในภาคธุรกิจมากขึ้น
2. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

- **กลยุทธ์**

1. สร้างผู้ประกอบการและพัฒนาโอกาสทางธุรกิจให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น
2. เพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ 3 สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมให้ยั่งยืน เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- **เป้าประสงค์**

1. ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model
2. พื้นที่เป้าหมายได้รับการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม
3. สถานประกอบการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

- **กลยุทธ์**

1. ยกระดับการจัดการอุตสาหกรรมด้วย BCG Model
2. ส่งเสริมพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุลพร้อมยกระดับสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
3. ส่งเสริมการลดผลกระทบกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ

2.1.1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การเกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์อุตสาหกรรม และบริการขนส่งและโลจิสติกส์)
3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย)
4. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการ (สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร มีภารกิจดำเนินการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดงานวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรม เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

- ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมสถานประกอบการในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

- ด้านการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ)
- ด้านพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs

2.1.2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
2. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเอง และการจัดการตนเอง

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร มีภารกิจดำเนินการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัด เน้นการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการผลิต ยกย่องเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพิ่มช่องทางการตลาด สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ ส่งเสริมการผลิตแปรรูปสินค้าให้มีอัตลักษณ์ พัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้เข้มแข็ง สนับสนุนการฝึกอบรม การสร้างอาชีพให้เศรษฐกิจชุมชน เกิดการสร้างโอกาส สร้างรายได้ พัฒนาลิขสิทธิ์ชุมชน ท้องถิ่นให้มีมูลค่าเพิ่ม

2.1.3) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

4. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม)

2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ (ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน)

3. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในการเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น)

4. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ)

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรมุ่งเน้นการสนับสนุนการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม มีการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทน ลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน พัฒนาพื้นที่จังหวัดชุมพรสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานมีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model

แผนระดับที่ 2 แผนที่เกี่ยวข้อง

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(1) ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

1.1 เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ 1 : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ 2 : ผลภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 4.8
 - 2) อัตราการขยายตัวของผลภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 2.4

1.2 แผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมชีวภาพ

● แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหาร ชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวลเทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม
2. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมรวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ
3. สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
4. มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

- เป้าหมายของแผนย่อย

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ 10

(2) ประเด็นที่ 3 การเกษตร

2.1 เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย 1: ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

- เป้าหมาย 2: ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

1. อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวม ในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0

2. อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 1.0

2.2 แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่าเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

2. ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่าง ยั่งยืน

3. สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจน ใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และ ส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4

2.3 แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

- **แนวทางการพัฒนา**

ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

- **เป้าหมายของแผนย่อย**

สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ**

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 3

2.4 แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

- **แนวทางการพัฒนา**

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- **เป้าหมายของแผนย่อย**

สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ**

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5

2.5 แผนย่อยเกษตรแปรรูป

- **แนวทางการพัฒนา**

1. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

2. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

3. สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุก๊าซอัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุก๊าซ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

4. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4

2.6 แผนย่อย 3.1 การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา

1. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้า และบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

2. พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์ เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

3. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

4. ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยง ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน และสามารถพัฒนาระบบกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงทั้งห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น

- เป้าหมายของแผนย่อย

เป้าหมายที่ 1 การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้น ขยายตัวร้อยละ 10

อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล อันดับที่ 1 ใน 36

2.7 แผนย่อย 3.3 การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้มีความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำ ที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ

2. สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศ สำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น อุตสาหกรรมสร้างสรรค์สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

3. ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเข้าถึงช่องทางการตลาด ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐาน โดยมีการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

4. สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตร การค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพ และมีการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ส่งเสริมให้มีการค้าและการบริการชายแดนเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

2.8 แผนย่อยของแผนแม่บท 3.5 เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

2. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้า

เกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

3. สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุกักตุนอาหาร ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกักตุน เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

4. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ขยายตัวร้อยละ 3

2.9 ประเด็น 5 การท่องเที่ยว

- เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ 2 รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองหลักและเมืองรองมีสัดส่วน 80:20

2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

- สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถานเมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยววิถีพุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น

- พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่านักท่องเที่ยว เป็นต้น

- เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

- ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวโดยการนำเสนอเอกลักษณ์ของประเทศไทยและของแต่ละท้องถิ่น ให้เป็นที่เข้าใจในเวทีโลก ผ่านสื่อสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางสื่อต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการสื่อสารเรื่องราวอันเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาคและจังหวัดต่าง ๆ ผ่านการพัฒนาแบรนด์และการสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายของแผนย่อย

รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมขยายตัว ร้อยละ 10

ประเด็น 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

เป้าหมาย

ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ร้อยละ 45

แผนย่อยของแผนแม่บทฯ 3.3 การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้า เกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

- สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนในต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตรการค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพสำหรับสินค้าและบริการของไทย เช่น จีน และอินเดีย เป็นต้น และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ตลอดจนส่งเสริมการค้าและการบริการชายแดน เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

- ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
- การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศโดย IMD อันดับที่ 1 ใน 5
- สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของ

ประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

(3) ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ

เป้าหมาย

- เป้าหมาย 1: การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

- เป้าหมาย 2: การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดขยายตัวอย่างน้อยเฉลี่ยร้อยละ 5

2. มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดในช่วง 5 ปีแรก จำนวน 600,000 ล้านบาท

3.1 แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่ายและใช้ประโยชน์ในการเป็นประตูส่งสินค้าฝั่งตะวันตกไปยังท่าเรือหลักในกลุ่มประเทศความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอล สำหรับความร่วมมือหลากหลายทางวิชาการและเศรษฐกิจ และประตูส่งออกสินค้าฝั่งตะวันออกไปยังท่าเรือหลักในประเทศจีน เพื่อตอบสนองการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต

2. พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและประมงในภาคใต้ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางทะเล เช่น การพัฒนาการเพาะพันธุ์และการเลี้ยงกุ้งมังกร กุ้งทะเล และหอยมุก โดยยกระดับเกษตรรายย่อยให้มีความสามารถในการผลิตและแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มในพื้นที่ให้เป็นสินค้ามีมูลค่าสูง

4. พัฒนาเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นเมืองน่าอยู่ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

เป้าหมายของแผนย่อย

1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
2. การลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น
3. เมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ อย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี
2. มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ 100,000 ล้านบาท

(4) ประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

อันดับของประเทศไทยด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลกอยู่ในระดับต่ำกว่า 40 ประเทศแรกของโลก

4.1 แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ช่วยกันสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนการเกษตรยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์ อุปทาน และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่าย ประกอบด้วย สมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลวิจัยชีวิต เครื่องมือ วิธีการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิต และการบริโภคอย่างยั่งยืน

เป้าหมายของแผนย่อย

การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม 55 คะแนน

4.2 แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

1. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ

รวมทั้งพัฒนาระบบรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงการสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

2. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อนับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้เอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุน ใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับ ผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายแผนย่อย

ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ปริมาณก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่ง สาขากระบวนการ อุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และสาขาการจัดการของเสียลดลงอย่างน้อยร้อยละ 15 จากกรณีปกติ

2.2 แผนระดับที่ 2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

วัตถุประสงค์ :

เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”

เป้าหมายการพัฒนา :

- 1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
- 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
- 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
- 4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน
- 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง

ภายใต้บริบทโลกใหม่

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 : มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 : เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ 3 : การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 1 : ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ 2 : ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 3 : ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 1 : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรทุกขั้นตอนของการผลิตและการบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างมูลค่าและรายได้จากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 : การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 : การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน เพื่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายที่ 3 : ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์ “ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0
3. ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG
4. พัฒนานวัตกรรมสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติราชการ

(1) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าหมาย

- ภาคอุตสาหกรรมมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น
- ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตและต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม
- พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีสมรรถนะสูงและขีดความสามารถในการประกอบกิจการ

(2) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่

เป้าหมาย

- การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น
- ลดข้อจำกัด อุปสรรค และพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและระบบนิเวศอุตสาหกรรมในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
- สนับสนุนการสร้างพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

- พัฒนาโครงสร้างสนับสนุนด้านการทดสอบ และรับรองมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

- ปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและประกอบการ

(3) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model

เป้าหมาย

ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร
- พัฒนากลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมาย
- ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น

(4) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

- ปฏิรูปองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัลตามแนวทางรัฐบาลดิจิทัล
- พัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้การเปลี่ยนแปลง
- พัฒนาศักยภาพบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรให้ทันสมัยเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและให้บริการที่มีคุณภาพ
- ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

2.3.2 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม วิสัยทัศน์

“บูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- 1) กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่
- 2) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- 3) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติราชการ

(1) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์

เพื่อผลักดันนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทุกระดับ และมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแผนงาน/โครงการที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำกับการปฏิบัติงานและทบทวนแผนขององค์กรต่อไป โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 483.2058 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ขับเคลื่อนกลไกในการผลักดันนโยบายของกระทรวงไปสู่การปฏิบัติ
- 2) สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ภายในกระทรวง และสนับสนุนความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 3) ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การต่อยอด ปรับปรุง หรือพัฒนาแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์

(2) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 10,585.8318 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) สนับสนุนการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพส่วนภูมิภาค
- 2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาค
- 3) บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 4) เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาดและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
- 5) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและพัฒนาการประกอบการ

(3) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG

Model

เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 2,631.0596 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)
- 2) พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 3) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 4) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน
- 5) เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น
- 6) ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เพิ่มขึ้น

(4) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มี

ประสิทธิภาพ

เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 901.8638 ล้านบาทและมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่
- 2) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้รองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต และรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 4) พัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ

2.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

วิสัยทัศน์

“ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่องมั่นคงจากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ มูลค่าสูง และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2) เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการผลิต แปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรให้แข่งขันได้เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจฐานราก สร้างงาน อาชีพ แก่ชุมชน ประชาชน
- 3) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาการค้า การลงทุน ในจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย อันดามัน อาเซียน และนานาชาติ

วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร เพื่อบริการนักท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
- (2) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากร ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว รองรับการท่องเที่ยวมาตรฐาน และแข่งขันได้
- (3) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- (4) เพื่อสร้างโอกาสงาน อาชีพ แก่ชุมชนจากการท่องเที่ยวชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ที่สะดวก ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัด
- 2) เพื่อสร้างและพัฒนาเมืองที่น่าอยู่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 3) เพื่อพัฒนาระบบขนส่ง และโลจิสติกส์ รองรับการท่องเที่ยว การเกษตร และการเชื่อมโยงภาคใต้

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การสร้างคุณภาพ การพัฒนาสังคมแห่งความสันติสุขมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการศึกษาดี รองรับการเปลี่ยนแปลงแห่งศตวรรษที่ 21
- 2) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุ และระบบสวัสดิการสังคมในการพึ่งตนเองของชุมชน
- 3) เพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ทางสุขภาพ และการพึ่งตนเองทางสุขภาพของประชาชน และยกระดับการบริการทางการแพทย์รองรับวิกฤติสุขภาพ และการจัดบริการเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด
- 4) เพื่อสร้างสรรค์ชุมชนแห่งความผาสุก มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลรองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณภัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วม
- 2) เพื่อสร้างความสมดุลทางธรรมชาติของระบบนิเวศป่าเขา และระบบนิเวศทางทะเล รองรับการท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน
- 3) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงาน การลดต้นทุนทางพลังงาน และความเหลื่อมล้ำ

2.3.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals –SDGs) แห่งสหประชาชาติ

เป้าหมายที่ (Goal)

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายย่อย (Target)

- ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน
- บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้มีอัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศภายในปี พ.ศ. 2573

ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เป็นการดำเนินการเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาลให้ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แผนปฏิบัตินโยบายที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก

3.1 การประเมินสถานการณ์ปัญหาและความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

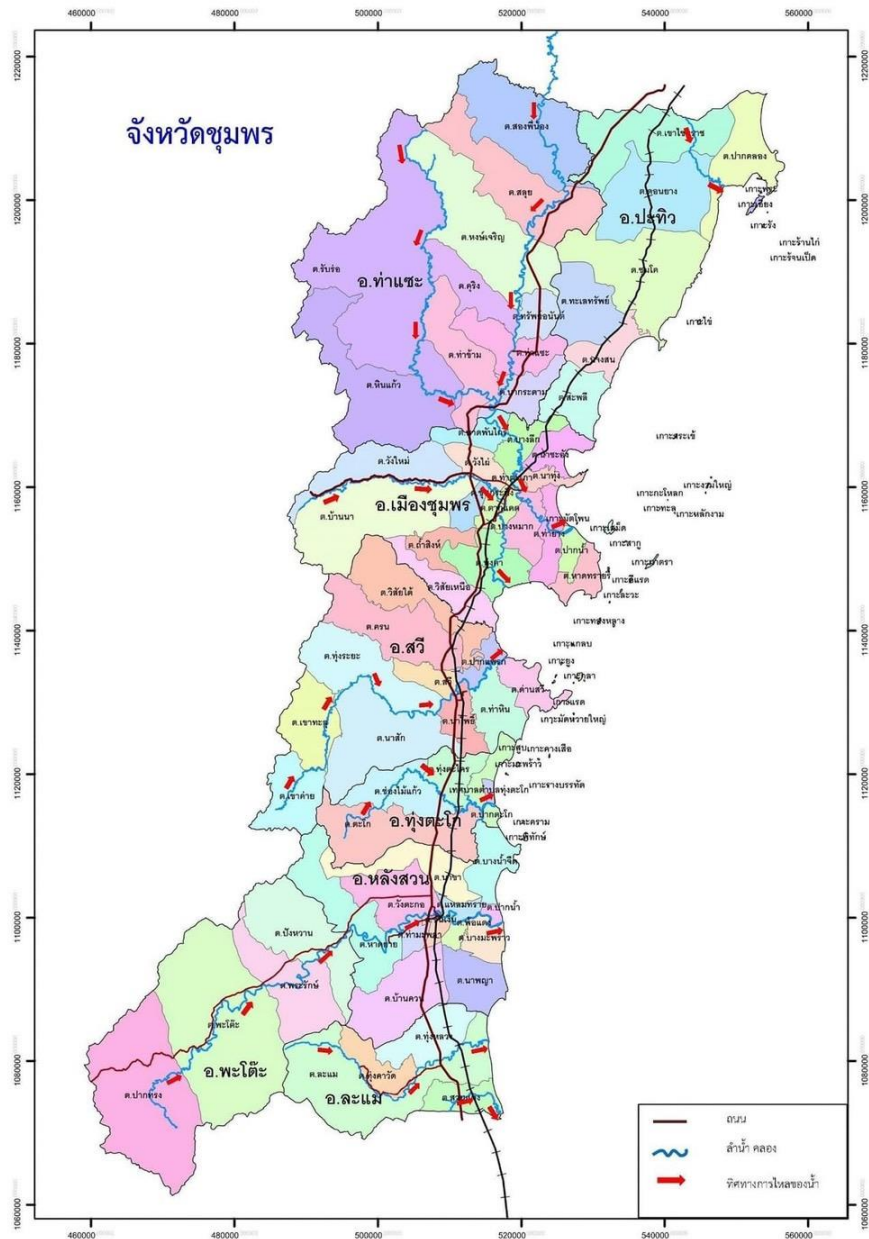
1) ความเป็นมา

ชุมพรเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งตั้งขึ้นเมื่อใดไม่มีหลักฐานแน่นอน แต่จากหลักฐานในกฎหมายตราสามดวงในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (สมัยกรุงศรีอยุธยา) สันนิษฐานไว้ว่าเมืองชุมพรมีอายุตราบนานถึงปัจจุบันกว่า 600 ปีแล้ว โดยสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงเรียบเรียงความเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งเมืองชุมพรไว้ในตำนานเมืองระนอง ความตอนหนึ่งว่า “เมืองชุมพรประหลาดผิดจากเมืองอื่นในแหลมมลายูที่ตั้งมาแต่โบราณ เช่น เมืองไชยา เมืองนครศรีธรรมราชเป็นต้น ล้วนมีโบราณสถานโบราณวัตถุปรากฏให้เห็นรู้ได้ว่าเป็นเมืองมาแต่โบราณ แต่เมืองชุมพรไม่พบโบราณสถานและโบราณวัตถุแต่อย่างใด อาจจะเป็นด้วยเหตุ 2 ประการ คือ มีพื้นที่น้ำไม่พอกับคนประการหนึ่งและอีกประการหนึ่งตั้งอยู่ตรงคอคอดแหลมมลายู ซึ่งมักเป็นสมรภูมิรบพุ่งกันตรึงนี้ จึงไม่สามารถสร้างเมืองถาวรไว้ แต่ต้องรักษาไว้เป็นเมืองหน้าด่าน”

สำหรับชื่อ “เมืองชุมพร” สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า “ชุมนุมล” เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่านการเดินทางไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้เข้ามาตั้งค่ายชุมนุมลกันที่นี่ จึงเรียกจุดนี้ว่า “ชุมนุมล” แต่ด้วยเหตุที่คนภาคใต้ชอบพูดคำสั้นๆ จึงตัดคำกลางออกเหลือเพียง “ชุมพล” และต่อมาเพี้ยนเป็น “ชุมพร” อีกประการหนึ่งในการเดินทางไปรบทัพจับศึกของแม่ทัพนายกองสมัยโบราณเมื่อจะเคลื่อนพลต้องทำพิธีบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบเป็นการบำรุงขวัญทหารในสถานที่ชุมนุมลเพื่อรับพร เช่นนี้ตรงกับความหมาย “ชุมนุมล” หรือ “ประชุมพร” ซึ่งทั้งสองคำนี้อาจเป็นต้นเหตุของคำว่า “ชุมพร” เช่นเดียวกันแต่อีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะได้อาจมาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่นเช่นเดียวกับชื่อท้องที่ทั่วไป เพราะที่ตั้งเมืองเดิมบนฝั่งทำน้ำชุมพรมีต้นมะเดื่อชุมพรขึ้นอยู่มากมาย ต้นมะเดื่อชุมพรจึงเป็นสัญลักษณ์ประจำเมืองอยู่ในตราจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

2) ลักษณะทางกายภาพ

จังหวัดชุมพรตั้งอยู่ตอนบนสุดของภาคใต้ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 10 องศา 29 ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 99 องศา 11 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถยนต์ ประมาณ 498 กิโลเมตร และเส้นทางรถไฟสายใต้ ประมาณ 476 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3.75 ล้านไร่ หรือ 6,010,849 ตารางกิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ใหญ่มากเป็นอันดับ 4 ของภาคใต้ เป็นจังหวัดแรกของภาคใต้ตอนบนฝั่งอ่าวไทย มีรูปพื้นที่เรียวยาวตามแนวเหนือ-ใต้ มีความยาวประมาณ 222 กิโลเมตร

จังหวัดชุมพรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง และประเทศเมียนมา

ลักษณะภูมิประเทศ แบ่งออกเป็นพื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล และพื้นที่ทางทิศตะวันตก เป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา ถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่น และที่ราบลุ่มเป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด สำหรับพื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 222 กิโลเมตร ลักษณะชายหาดของจังหวัดชุมพรค่อนข้างเรียบมีความโค้งเว้าน้อย ความกว้างของจังหวัดโดยเฉลี่ยประมาณ 36 กิโลเมตร

3) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

จังหวัดชุมพร แบ่งเขตการปกครอง เป็น 8 อำเภอ 70 ตำบล 737 หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ประเภท ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 25 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 51 แห่ง แบ่งตามอำเภอได้ ดังนี้

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	สภาตำบล
1. อำเภอเมืองชุมพร	17	161	1	9	9	-
2. อำเภอท่าแซะ	10	116	-	2	10	-
3. อำเภอปะทิว	7	75	-	6	4	-
4. อำเภอสวี	11	116	-	2	9	-
5. อำเภอทุ่งตะโก	4	35	-	2	2	-
6. อำเภอหลังสวน	13	141	1	2	9	-
7. อำเภอพะโต๊ะ	4	46	-	1	4	-
8. อำเภอละแม	4	47		1	4	
รวม	70	737	2	25	51	-

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดชุมพร ณ ธันวาคม 2563

ข้อมูลประชากร ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2565 จังหวัดชุมพรมีประชากรทั้งสิ้น 509,2526 คน

ชาย จำนวน 251,276 คน

หญิง จำนวน 258,250 คน

วัยเด็ก (1 - 15 ปี) ร้อยละ 18.57

วัยแรงงาน (16 - 64 ปี) ร้อยละ 68.87

ผู้สูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 12.55

มีความหนาแน่นประชากรเฉลี่ย 84.50 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร

4) ข้อมูลเศรษฐกิจ

4.1) ด้านการเกษตรกรรม

จังหวัดชุมพรมีพื้นที่ทั้งหมด 3.75 ล้านไร่ มีพื้นที่ทำการเกษตรกรรม 2,215,519.90 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 56.61 ของพื้นที่ทั้งหมด ประชาชนร้อยละ 80 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรสูงสุดมาจากพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ 5 ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ทุเรียน กาแฟ และมะพร้าว ทั้งนี้ จังหวัดชุมพรมีพื้นที่ปลูกกาแฟพันธุ์โรบัสตามากที่สุดในประเทศ ปลูกมะพร้าวมากเป็นอันดับสองของประเทศ รองจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปลูกทุเรียนมากเป็นอันดับสองรองจากจังหวัดจันทบุรี ปลูกปาล์มน้ำมัน และมังคุดมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศ

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชุมพร ณ ปี พ.ศ. 2564

พืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ เพาะปลูก คิดเป็นร้อยละ
ปาล์มน้ำมัน	1,045,017	1,016,119	2,838,020	27.80
ทุเรียน	717,658	576,871	136,142	19.10
ยางพารา	246,580	207,376	343,900	6.50
มะพร้าว	99,003	93,108	92,363	2.60
กาแฟ	81,929	83,438	8,322	2.10
กล้วยเล็บมือนาง (ข้อมูลปี 63)	9,164	7,472	7,377	0.24
กล้วยหอมทอง (ข้อมูลปี 63)	7,971	7,521	18,407	0.21

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

4.2) กลุ่มวิสาหกิจชุมชน

จังหวัดชุมพรมีกลุ่มส่งเสริมอาชีพจำนวน 46 กลุ่ม กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จำนวน 148 กลุ่ม กลุ่มยุวเกษตรกร จำนวน 50 กลุ่ม และวิสาหกิจชุมชน จำนวน 442 กลุ่ม รวมสมาชิกจากทุกกลุ่ม จำนวน 24,453 คน

อำเภอ	กลุ่มส่งเสริมอาชีพ		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		วิสาหกิจชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)
ปะทิว	4	553	14	333	5	122	14	1,037
ท่าแซะ	8	128	30	867	9	213	114	4,081
เมือง	8	673	8	196	7	164	95	1,927
สวี	9	379	4	117	7	166	49	3,234
ทุ่งตะโก	3	40	6	45	4	118	17	380
หลังสวน	7	870	27	1,481	7	162	74	2,372
พะโต๊ะ	3	278	43	959	6	170	29	1,021
ละแม	4	1,187	16	466	5	119	21	595
รวม	466	4,108	148	4,464	50	1,234	442	14,647

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566-2570

5) ลักษณะทางสังคม

5.1) ด้านแรงงาน

จังหวัดชุมพรมีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ณ ธันวาคม 2564 จำนวน 416,256 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 283,954 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 281,482 คน ผู้ว่างงาน 2,472 คน ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 131,302 คน จำแนกเป็นผู้ทำงานที่บ้าน 50,636 คน เรียนหนังสือ 30,238 คน และอื่น ๆ 8,225 คน สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาการว่างงานในพื้นที่จังหวัดชุมพร ได้แก่ ผู้ต้องการมีงานทำประสงค์ทำงานที่ตรงกับวุฒิการศึกษา ขณะที่ความต้องการแรงงานไม่สอดคล้องกับวุฒิการศึกษาของผู้มีงานทำ นายจ้าง/สถานประกอบการในจังหวัดชุมพรมีความต้องการแรงงานระดับกึ่งฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือ จึงมีความจำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าวเพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยแรงงานในประเภทเกษตรกรรม อุตสาหกรรมป่าไม้ ประมง

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดชุมพร

6) ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

6.1) การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดชุมพรสามารถติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและกรุงเทพมหานครได้ทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และทางอากาศ ดังนี้

ทางรถยนต์ การเดินทางโดยรถส่วนตัวจากเส้นทาง หมายเลข 35 เข้าสู่ถนนเพชรเกษมถึงจังหวัดชุมพร ระยะทาง 498 กิโลเมตร ส่วนรถโดยสารประจำทางจากสถานีขนส่งสายใต้ใหม่เปิดให้บริการทุกวัน ปัจจุบันจังหวัดชุมพร มีสถานีขนส่งผู้โดยสารจำนวน 1 แห่ง คือ สถานีขนส่งผู้โดยสารชุมพร บริหารงานโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองชุมพร ประมาณ 14 กิโลเมตร

ทางรถไฟ ระยะทางจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ ถึงสถานีรถไฟจังหวัดชุมพรประมาณ 485 กิโลเมตร รถไฟทุกขบวนจะต้องผ่านจังหวัดชุมพรและอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดชุมพร ยกเว้น 2 อำเภอ คือ อำเภอท่าแซะ และอำเภอพะโต๊ะ มีเส้นทางรถโดยสารประจำทางเชื่อมต่ออยู่แล้ว จำนวน 5 เส้นทาง ดังนี้

1. รถหมวด 1 สายที่ 2 รอบเมืองชุมพร (สายนอก)
2. รถหมวด 4 สายที่ 8333 ชุมพร - ท่าแซะ
3. รถหมวด 4 สายที่ 8356 ชุมพร - ปะทิว - ท่าอากาศยานชุมพร
4. รถหมวด 4 สายที่ 8362 ศูนย์ราชการชุมพร - บ้านเขว้าง

ทางอากาศ มีท่าอากาศยานเชิงพาณิชย์ ตั้งอยู่ที่ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว ห่างจากตัวเมืองชุมพรประมาณ 40 กิโลเมตร

7) ข้อมูลการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวหลากหลายทั้งทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ อนุสรณ์สถานเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ เกาะแก่งต่าง ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จุดชมวิวเขามัทรี พระบรมธาตุสวี ถ้ำรับร่อ (เทพเจริญ) ถ้ำเขาพลู เขาหินสอและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนซึ่งมีวิถีชีวิตของท้องถิ่นแตกต่างกัน เช่น เกาะพิทักษ์ บ้านทอนอม บ้านท้องตมใหญ่ (หมู่บ้านม้าน้ำแห่งเดียวในประเทศ) ฯลฯ

งานประเพณีและงานประจำปีที่สำคัญ ซึ่งจัดในช่วงเวลาต่างกันไปตลอดปี ได้แก่ งานเทศกาล ล่องแพพะโต๊ะเซ็งอนุรักษ์ ประเพณีปิดทองเขาเจดีย์พระใหญ่ งานเปิดโลกทะเลชุมพร ประเพณีไทยทรงดำ งานขึ้น ผ้าพระราชทาน ห่มพระปรางค์วัดประเดิม และงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาเนื่องในวันวิสาขบูชา ประเพณี ปิดทองแก้สับบน ปีนขึ้นถ้ำเขาพลู ประเพณีวิ่งแหวกทะเลสู่เกาะพิทักษ์งานพิธีอัญเชิญผ้าพระราชทานในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขึ้นห่มพระบรมธาตุสวี งานวันสำนึก ในพระมหากรุณาธิคุณในหลวงของเรา และจัดแข่งขันเรือยาวขึ้นโขงชิงธงชิงถ้วยและโล่พระราชทาน ประเพณีส่ง ตายายทางสายน้ำ ประเพณีแห่พระแข่งเรือขึ้นโขงชิงธงชิงโล่และถ้วยพระราชทาน มรดกวัฒนธรรมแห่งลุ่มน้ำหลัง สวนประเพณีลอยกระทง งานเทิดพระเกียรติพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และงานกาชาดจังหวัดชุมพร เป็นต้น

8) ข้อมูลด้านพลังงานของจังหวัดชุมพร

- (1) มีบริษัทสำรวจขุดเจาะปิโตรเลียมในพื้นที่ 2 แห่ง ได้แก่
บริษัท ปตท.สผ.จำกัด (มหาชน) ไม่มีแผนการผลิต (กำลังทำเรื่องรื้อถอน)
บริษัท โอเพียร์ ไทยแลนด์ (บัวหลวง) ลิมิเตด (มีแผนการผลิต 7,000 บาร์เรล/วัน)
- (2) สายส่ง 500 KVa บางสะพาน 2 – สุราษฎร์ธานี 2 (บางสะพาน 2 – กม. 157) ปัจจุบันมีความคืบหน้า ดังนี้
 - (2.1) กสท-ส.อปต.รับผิดชอบตั้งแต่ Tower 167-832 รวมประมาณ 665 ต้น
 - (2.2) เสาไฟฟ้าที่ตรวจแล้วเสร็จมี Tower 505-606 และ Tower 606-705
 - (2.3) เสาไฟฟ้าที่คาดว่าจะแล้วเสร็จเดือนกรกฎาคม 64 Tower 422A-504
 - (2.4) ปัจจุบันเสาไฟฟ้าที่ทาง กสท-ส.ไม่มีอัตรากำลังตรวจรับ Tower 167 (อ.บางสะพาน) -422A (อ.สวี จ.ชุมพร)
- (3) โรงไฟฟ้า จังหวัดชุมพรมีการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิง 3 ประเภท คือ Biogas Biomass และจากแสงอาทิตย์ จำนวนทั้งหมด 14 โรง มีกำลังการผลิตติดตั้งรวม 55.159 (MW)

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดชุมพร

9) ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- **ทรัพยากรป่าไม้** พบพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน 803,569.21 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.44 ของพื้นที่ จังหวัด จำแนกเป็น 3 ชนิดป่า ตามลักษณะของสภาพป่าที่แตกต่างกัน ได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าชายหาด และป่าพรุ
- **แหล่งน้ำ** เทือกเขาตะนาวศรีซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกของจังหวัดเป็นแหล่งต้นน้ำลุ่มน้ำสาขา และลุ่มน้ำย่อย ซึ่งจังหวัดมีลุ่มน้ำสายหลักและลุ่มน้ำสายรอง ดังนี้

- **ลุ่มน้ำสายหลัก** มีจำนวน 4 ลุ่มน้ำ ประกอบด้วย

- **ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าตะเภา** เกิดจากการรวมตัวของลุ่มน้ำย่อย 2 สาย คือ ลุ่มน้ำย่อยคลองท่าแซะ ซึ่งเกิดจากเทือกเขาตะนาวศรี ในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไหลผ่านตำบลสลุย ตำบลคูริง ตำบลท่าแซะ อำเภوتاแซะ มารวมตัวกันกับลุ่มน้ำย่อยคลองรับร่อ ซึ่งเกิดจากเทือกเขาตะนาวศรีบริเวณเขตชายแดนไทย - เมียนมา ทางตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอบะทิวผ่านหุบเขาต่าง ๆ ลงมาทางใต้ของอำเภوتاแซะ แล้วไหลไปทางตะวันออก ผ่านตำบลท่าข้ามไปรวมกับลุ่มน้ำย่อยคลองท่าแซะลุ่มน้ำย่อยคลองท่าแซะความยาวประมาณ 77 กิโลเมตร ลุ่มน้ำย่อยคลองรับร่อความยาวประมาณ 72 กิโลเมตร เมื่อลุ่มน้ำย่อย 2 สาย รวมตัวกันที่ตำบลนากระตาม อำเภوتاแซะ แล้วไหลผ่านตำบลหาดพันไกร ตำบลบางลึก ตำบลท่าตะเภา ตำบลบางหมาก และตำบลท่ายางแล้วไหลลงสู่ทะเลที่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง ความยาวประมาณ 33 กิโลเมตร รวมเป็นความยาวของลุ่มน้ำสาขาคลองท่าตะเภา 182 กิโลเมตร

- **ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันออก ตอนบน** ประกอบด้วย

1. ลุ่มน้ำย่อยคลองบางสนเป็นพื้นที่ต้นน้ำจากเทือกเขาออกเป็นลำคลองสายสั้น ๆ รวมตัวกันจากคลองส้มแป้น คลองตะเคียน คลองวังช้าง ในพื้นที่อำเภอบะทิว

2. ลุ่มน้ำย่อยคลองชุมพร เกิดจากเทือกเขาในตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ไหลไปทางตะวันออกถึงบ้านดอนสมอ แล้วไหลผ่านตำบลวังใหม่ ตำบลบ้านนาตำบลขุนกระทิง ตำบลวังไผ่ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองชุมพร แล้วไหลลงสู่ทะเลบริเวณตอนเหนือของอ่าวสวีตำบลทุ่งคา อำเภอเมืองชุมพร มีความยาว 50 กิโลเมตร

3. ลุ่มน้ำย่อยคลองสวีหนุม เกิดจากเทือกเขาในตำบลละอุ่นเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ไหลไปลงทางเหนือแล้ววกไปทางตะวันออกเข้าเขตอำเภอสวี ผ่านตำบลเขาทะลุตำบลนาสัก ตำบลทุ่งระยะ ตำบลสวี ตำบลนาโพธิ์ ตำบลปากแพรก ตำบลท่าหิน ไปออกทะเลที่ตำบลด่านสวี อำเภอสวี มีความยาวประมาณ 75 กิโลเมตร

4. ลุ่มน้ำย่อยคลองสวีเฒ่า เกิดจากเขาในตำบลทุ่งระยะ อำเภอสวี ไหลทางตะวันออกผ่านตำบลนาโพธิ์ แล้ววกไปทางตะวันออกเฉียงเหนือผ่านตำบลปากแพรก ออกทะเลในตำบลวิสัยใต้ อำเภอสวี ความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร

5. ลุ่มน้ำย่อยคลองตะโก เกิดจากเขาในอำเภอหลังสวน ไหลผ่านตำบลทุ่งตะโก ตำบลทุ่งตะไคร ตำบลปากตะโก ไหลลงทะเลที่บ้านปากตะโก ตำบลปากตะโก อำเภอทุ่งตะโกมีความยาวประมาณ 120 กิโลเมตร

- **ลุ่มน้ำสาขาคลองหลังสวน** เกิดจากเขาในตำบลปากทรง แล้ววกไปทางตะวันออกผ่านตำบลปากทรง ตำบลพะโต๊ะ ตำบลพระรักษ์ ตำบลปังหวาน อำเภอพะโต๊ะ ผ่านตำบลวังตะกอดตำบลหาดยาย ตำบลหลังสวน ตำบลแหลมทราย ตำบลพ้อแดง ตำบลบางมะพร้าวอำเภอหลังสวน แล้วไหลลงสู่ทะเลที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน มีความยาวประมาณ 100 กิโลเมตร

- **ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันออก ส่วนที่ 2** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในตำบลพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ ไหลไปทางตะวันออก ลงทะเลในตำบลละแม อำเภอละแม ความยาวประมาณ 36 กิโลเมตร

- **ลุ่มน้ำสายรอง** ประกอบด้วยลำน้ำ 2 แห่ง ดังนี้

- **ลำน้ำรับร่อ** เกิดจากเทือกเขาตะนาวศรีบริเวณเขตชายแดนไทยกับเมียนมาทางตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอท่าแซะ ผ่านหุบเขาต่าง ๆ ลงมาทางใต้เข้าอำเภอท่าแซะ ไหลผ่านไปทางตะวันออก ผ่านตำบลรับร่อ ตำบลท่าข้าม ไปรวมกับลำน้ำท่าแซะที่ตำบลนากระตาม เป็นแม่น้ำท่าตะเภา มีความยาวประมาณ 72 กิโลเมตรมีน้ำตลอดทั้งปี

- **ลำน้ำท่าแซะ** เกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไหลผ่านตำบลสลุย ตำบลคูริง ตำบลท่าแซะ ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ มารวมกับลำน้ำรับร่อเป็นแม่น้ำท่าตะเภา ความยาวประมาณ 77 กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี นอกจากนี้ยังมี คู คลอง ลำน้ำ กระจายอยู่ทุกอำเภอ รวมทั้งสิ้น 63 แห่ง

- **การจัดการขยะมูลฝอย** จังหวัดชุมพรมีบริการจัดการขยะมูลฝอย จำนวน 47 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมือง 2 แห่ง (เทศบาลเมืองชุมพร และเทศบาลเมืองหลังสวน) เทศบาลตำบล 23 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 22 แห่ง มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน 17 แห่ง และมีเตาเผาขยะอยู่ 2 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลตะโก และเทศบาลตำบลพะโต๊ะ

- **คุณภาพอากาศ** คุณภาพอากาศในจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับปกติ โดยผลการตรวจวัดค่าฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน อยู่ที่ 0.043 ซึ่งไม่เกินค่ามาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 0.12 มิลลิกรัมต่อหนึ่งลูกบาศก์เมตร

- **คุณภาพเสียง** คุณภาพเสียงในจังหวัดชุมพรไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน (ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ หรือระดับเสียงสูงสุดไม่เกิน 115 เดซิเบลเอ)

- **ของเสียอันตราย** คือ ของเสียอันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือนและสถานประกอบการพาณิชยกรรมต่าง ๆ ในชุมชน ได้แก่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟ แบตเตอรี่ ภาชนะสารเคมี ซึ่งจังหวัดชุมพรมีนโยบายคัดแยกขยะต้นทาง และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมขยะอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรจ้างเอกชนไปกำจัดตามหลักเกณฑ์

- **พื้นที่สีเขียว**

- ตำบลวังไผ่ อำเภอเมือง เพื่อการเกษตร จำนวน 16,068 ไร่

- องค์การบริหารส่วนตำบลคูริง หมู่ที่ 3 หมู่บ้านวังมะปราง ตำบลคูริง เพื่อการเกษตร ปลูกไม้จำนวน 5 ไร่

- องค์การบริหารส่วนตำบลสองพี่น้อง หมู่ที่ 2 ตำบลสองพี่น้อง อำเภอท่าแซะ (โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชฯ) ป่าปกปัก จำนวน 303 ไร่

3.1.2 การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ

1) ข้อมูลวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อมูลการความต้องการของประชาชนและศักยภาพของประชาชนในจังหวัดชุมพร ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพร มีดังนี้

- (1) ราคาผลผลิตทางการเกษตร เช่น ทูเรียน ปาล์มน้ำมัน กล้วยหอม กาแฟ ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักของจังหวัดมีราคาผันผวน
- (2) จัดหาช่องทางตลาดรับซื้อผลผลิต ตลาดการส่งออกเพิ่มเพื่อการกระจายสินค้า ปัจจุบันกลุ่มธุรกิจเอสเอ็มอีมียอดขายคงที่ เนื่องจากไม่มีตลาดที่กว้างขึ้น จุดจำหน่ายสินค้าน้อย
- (3) จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับสินค้า OTOP ชุมชนเพื่อสร้างรายได้ และส่งเสริมอาชีพ
- (4) การกำจัดขยะมูลฝอย และขยะจากโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการอย่างถูกวิธี รวมทั้งรณรงค์ลดปริมาณการใช้ขยะ
- (5) มีการเข้มงวดเรื่องน้ำเสีย ฝุ่น กลิ่นเหม็นที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุญาตจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เพื่อลดฝุ่นละอองในอากาศ
- (6) กลุ่มอาชีพขาดการบริหารจัดการที่เป็นระบบ จึงควรมีการฝึกอบรม ส่งเสริม แนะนำให้ความรู้การดำเนินกิจกรรมในรูปแบบกลุ่ม เครือข่าย พี่เลี้ยง ให้การบริหารงานมีคุณภาพ
- (7) การส่งเสริมพัฒนาด้านการตลาด การพัฒนาสินค้าและบรรจุภัณฑ์สามารถรองรับตลาดออนไลน์ เช่น การจัดทำบรรจุภัณฑ์ที่รองรับการขนส่ง การจัดหาช่องทาง บุคลากรสำหรับการทำตลาดออนไลน์
- (8) สินค้ามีคุณภาพดี แต่ขาดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น จึงไม่เป็นที่สนใจของผู้บริโภค อีกทั้งผู้บริโภคมีความต้องการสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ จึงควรส่งเสริมสินค้าเกษตรแปรรูปในจังหวัดให้มีอัตลักษณ์โดดเด่น
- (9) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัยมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การลดต้นทุนพลังงาน เนื่องจากปัจจุบัน ต้นทุนการผลิต ราคาแก๊ส น้ำมัน ไฟฟ้า แรงงาน บรรจุภัณฑ์ มีราคาสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตจึงสูงขึ้น
- (10) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมให้สามารถลดของเสีย ลดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- (11) สร้างห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันตั้งแต่เกษตรกร ผู้ประกอบการ ลานเท โรงงานแปรรูปปาล์มน้ำมันของชุมชน และโรงงานแปรรูปปาล์มน้ำมันขนาดใหญ่
- (12) ส่งเสริมองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการให้แก่ผู้ประกอบการ
- (13) พัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมชุมชนเพื่อสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น สร้างสินค้าอัตลักษณ์ท้องถิ่น ของฝาก ของที่ระลึก ให้สอดคล้องกับความต้องการ
- (14) ยกระดับการผลิตให้มีระบบมาตรฐาน

- (15) ส่งเสริมการประกอบการด้านอุตสาหกรรมที่ไม่สร้างผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (16) สนับสนุนวิสาหกิจชุมชนเรื่องการแปรรูปอาหารเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- (17) สนับสนุนการใช้พืชสมุนไพรเพื่อการรักษาโรคอุบัติใหม่ในคนและสัตว์
- (18) ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมต้องการคำแนะนำข้อมูลด้านกฎหมาย เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้อง

2) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชุมพร (GPP) ปี 2563 มีมูลค่า ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 125,364 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 5 ของภาคใต้ และลำดับที่ 23 ของประเทศ โดยการผลิตภาคเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด โดยเฉพาะการผลิตทุเรียน ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) มีค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวเท่ากับ 250,823 บาทต่อคนต่อปี หรือ 20,901.91 บาทต่อคนต่อเดือน เป็นลำดับที่ 1 ของภาคใต้ และลำดับที่ 12 ของประเทศ ซึ่งโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด มีดังนี้

เกษตรกรรม มีมูลค่า 59,601 ล้านบาท (ร้อยละ 55.52)

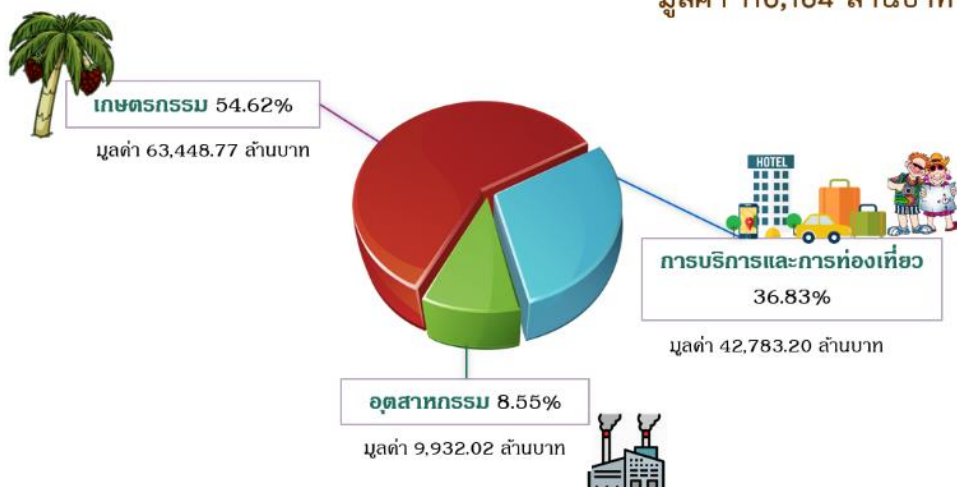
บริการและการท่องเที่ยว มีมูลค่า 46,190 ล้านบาท (ร้อยละ 36.84)

อุตสาหกรรม มีมูลค่า 9,573 ล้านบาท (ร้อยละ 7.64)

ปี พ.ศ. 2563 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกาศมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชุมพร (Gross Provincial Product: GPP) มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 125,364 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 23 ของประเทศและลำดับที่ 5 ของภาคใต้ มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 250,823 บาท/คน/ปี หรือ 20,901.91 บาท/คน/เดือน เป็นลำดับที่ 16 ของประเทศและลำดับ 3 ของภาคใต้

GPP (Gross Provincial Product) จังหวัดชุมพร ปี 2562

มูลค่า 116,164 ล้านบาท

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ปี พ.ศ. 2564 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรวิเคราะห์ศักยภาพผลิตภัณฑ์มวลรวม

ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ตามประเภทกิจการ ดังนี้

ลำดับ	ประเภท	มูลค่าการผลิต	ร้อยละ
1	การผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์อื่น ๆ และปลาและการเก็บถนอมอาหารทะเล	10,200,000	0.11
2	การผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเยือกแข็ง	322,000,000	3.36
3	การสกัดน้ำมันปาล์มและการทำน้ำมันพืชให้บริสุทธิ์	3,025,666,664	31.61
4	การซ่อมรถยนต์	16,500,000	0.17
5	การผลิตกระแสไฟฟ้า	350,000,000	3.66
6	การผลิตน้ำแข็ง	281,000,000	2.94
7	การผลิตน้ำดื่มและน้ำแร่บรรจุขวด	8,000,000	0.08
8	การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก	7,000,000	0.07
9	การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ	28,000,000	0.29
10	การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จเพื่อใช้ในการก่อสร้าง	446,000,000	4.66
11	การผลิตผลิตภัณฑ์แอสฟัลติกคอนกรีตเพื่อใช้ในการก่อสร้าง	589,000,000	6.15
12	การต่อเรือและการซ่อมเรือ	8,000,000.00	0.08
13	การแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	989,920,000	10.34
14	การทำยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง ยางแผ่นรมควัน และยางเครป	900,000,000	9.40
15	การแปรรูปผลไม้และแช่แข็งผลไม้ ผลไม้กระป๋อง และผักกระป๋อง	2,115,000,000	22.09
16	การขุดตักดิน ทรายและดูดทราย	15,683,800	0.16
17	เหมืองแร่ (โรงโม่หิน)	108,600,000	1.13
18	อื่น ๆ	352,429,536	3.68
รวม		9,573,000,000	100

ปี พ.ศ. 2565 สำนักงานคลังจังหวัดชุมพรได้ประมาณการมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชุมพร (Gross Provincial Product: GPP) มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี มูลค่าประมาณการเท่ากับ 138,752 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยมูลค่าการประมาณการเท่ากับ 277,083 บาท/คน/ปี หรือ 23,090.25 บาท/คน/เดือน

ประมาณการ GPP จังหวัดชุมพร พ.ศ. 2565

ผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product : GPP)

มูลค่าประมาณการ **138,752 ล้านบาท**

GPP จังหวัดชุมพรต่อคน (GPP Per Capital)

มูลค่าประมาณการ **277,083 ต่อคนต่อปี**

เกษตรกรรม
ร้อยละ 55.60

มูลค่าประมาณการ **77,146.11 ล้านบาท**

บริการและการท่องเที่ยว
ร้อยละ 37.0

มูลค่าประมาณการ **51,338.24 ล้านบาท**

อุตสาหกรรม
ร้อยละ 7.50

มูลค่าประมาณการ **10,406.40 ล้านบาท**

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดชุมพร

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดชุมพร

3.1.3 ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

3.1.3.1 ด้านโรงงานอุตสาหกรรม

จังหวัดชุมพร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566 จำนวนทั้งสิ้น 494 โรงงาน จำนวนเงินลงทุน 27,571.76 ล้านบาท จำนวนคนงาน 14,846 คน รายละเอียดสามารถจำแนกได้ ดังนี้

จำพวก	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	มูลค่าเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
2	15	95.05	183
3	479	27,476.70	14,663
รวม	494	27,571.76	14,846

3.1.3.2 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัด

1) อุตสาหกรรมสกัดปาล์มน้ำมัน โดยปัจจุบันมีจำนวน 43 โรงงาน ประกอบด้วย

- สกัดแบบสกัดแยก (โรง A) จำนวน 12 โรงงาน เงินลงทุน 3,467.58 ล้านบาท
- สกัดแบบสกัดรวม (โรง B) จำนวน 29 โรงงาน เงินลงทุน 1,223.37 ล้านบาท
- สกัดน้ำมันปาล์มจากเมล็ดใน จำนวน 2 โรงงาน เงินลงทุน 1,071.50 ล้านบาท

2) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง จำนวน 53 โรงงาน

- ผลิตภัณฑ์มือยาง จำนวน 1 โรงงาน เงินลงทุน 7,371.92 ล้านบาท
- ยางแท่ง จำนวน 5 โรงงาน เงินลงทุน 1,721.11 ล้านบาท
- แปรรูปไม้ยางพารา จำนวน 32 โรงงาน เงินลงทุน 1,438.18 ล้านบาท
- ยางแผ่นรมควัน ยางแผ่นดิบ ยิงแผ่นผึงแห้ง และยางเครป
จำนวน 13 โรงงาน เงินลงทุน 393.54 ล้านบาท
- น้ำยางข้น จำนวน 3 โรงงาน เงินลงทุน 340.75 ล้านบาท

3) อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปและแช่แข็ง

- แปรรูปอาหารทะเล จำนวน 24 โรงงาน เงินลงทุน 497.75 ล้านบาท
- แปรรูปผลไม้/ผลไม้แช่แข็ง จำนวน 23 โรงงาน เงินลงทุน 1,342.49 ล้านบาท

3.1.3.2) ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

จังหวัดชุมพรมีการประกอบการเหมืองแร่ มีการประกอบกิจการเหมืองแร่ จำนวน 2 ชนิด คือ

(1) แร่ทรายแก้ว

(2) แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน

ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566 มีการประกอบการเหมืองแร่ในจังหวัดชุมพรดังนี้

(1) ประทานบัตรเหมืองแร่ จำนวน 7 แปลง เงินลงทุนรวม 172,000,000 บาท

ชนิดแร่	จำนวน	พื้นที่ตั้ง	การจำหน่าย
แร่หินชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	2 แปลง	ตำบลขุนกระโทก อำเภอเมือง	จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง
	1 แปลง	ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ	
	1 แปลง	ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว	
	2 แปลง	ตำบลทุ่งระยะ อำเภอสวี	
แร่ทรายแก้ว	จำนวน 1 แปลง	ตำบลตะโก อำเภอทุ่งตะโก	จังหวัดสมุทรปราการ

(2) โรงแต่งแร่ จำนวน 3 โรงงาน

ชนิดแร่	จำนวน	พื้นที่ตั้ง/จำนวนโรงงาน	การจำหน่าย
แร่ดีบุก	1 โรงงาน	ตำบลปังหวาน อำเภอพะโต๊ะ	จังหวัดสมุทรปราการ
แร่ทรายแก้ว	1 โรงงาน	ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ	จังหวัดสมุทรปราการ
	1 โรงงาน	ตำบลตะโก อำเภอทุ่งตะโก	

3.1.3.3) ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดชุมพร

ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในจังหวัดชุมพรและใบรับรองยังไม่สิ้นอายุ (ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566) จำนวน 95 ฉบับ แบ่งออกได้ 5 ประเภท ดังนี้

ประเภทอาหาร จำนวน 24 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากผักและผลไม้แปรรูป ก๊วยเล็บบอนางอบแห้ง ก๊วยเล็บบอนางทอดกรอบ ก๊วยน้ำว้าทอดกรอบ ทุเรียนทอดกรอบ และอาหารแปรรูปอื่น ๆ

ประเภทเครื่องดื่ม จำนวน 13 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ กาแฟผสม และกาแฟผงปรุงสำเร็จ

ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าบาติก ผ้ามัดย้อม ผ้าเขียนลาย เสื้อผ้าสำเร็จรูป เข็มขัดหนังแท้ และกระเป๋าหนังแท้

ประเภทของใช้ ของประดับตกแต่ง ของที่ระลึก จำนวน 24 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จากเศษไม้ ผลิตภัณฑ์เส้นด้าย ผลิตภัณฑ์เปลือกหอย เครื่องเบญจรงค์ ไม้กวาดดอกหญ้า และอื่น ๆ

ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน 24 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ น้ำมันมะพร้าวสำหรับสปา ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว ผลิตภัณฑ์บำรุงหน้า แชมพู ครีมนวด สบู่ก้อน สบู่เหลว

3.1.4 การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมจังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรได้รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและความต้องการจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย ผู้ประกอบการโรงงาน ผู้ประกอบการเหมืองแร่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาและประชาชน เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 พร้อมกับวิเคราะห์บริบทที่มี ผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพร (SWOT Analysis) และนำผลการวิเคราะห์ไปจัดทำ TOWS Matrix เกิดแนวทางที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพรมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. จังหวัดชุมพรมีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร และเมืองคักรรวบรวมสินค้าเกษตรศูนย์กลาง การตลาดผลไม้ของภาคใต้ซึ่งเป็นแหล่ง วัตถุดิบเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมง่ายขึ้น	1. ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนเมือง ปัญหาขยะ ปัญหาน้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ เป็นต้น ที่ ไม่ได้เกิดจากภาคอุตสาหกรรม ประชาชนอาจ เข้าใจผิดที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของ ภาคอุตสาหกรรม
2. มีอุตสาหกรรมที่รองรับสินค้าภาคเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ผลไม้ (กล้วย ทุเรียน กาแฟ) อย่าง เพียงพอ	2. ประชาชนในพื้นที่บางส่วนยังขาดความเข้าใจต่อ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ทำให้มีปัญหาการ ร้องเรียน หรือคัดค้านการจัดตั้งโรงงานในบาง พื้นที่
3. ภาคอุตสาหกรรมให้ความสำคัญและสนใจ ในการพัฒนาทำให้ง่ายต่อการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัย มาต่อยอดใน ภาคอุตสาหกรรม	3. การสร้างความเข้าใจกับชุมชนอาจมีข้อจำกัด เช่น การนำของเสียจากโรงงานปาล์มไปทำปุ๋ย ให้กับชุมชน แต่ชุมชนมีข้อกังวลว่าจะได้รับ ผลกระทบจากของเสียอุตสาหกรรม
4. มีผลิตภัณฑ์ OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนที่ หลากหลาย และมีชื่อเสียง	4. ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีบางประเภทขาดการ บริหารจัดการที่เป็นระบบ
5. ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มีการจัดการของ เสียในภาคอุตสาหกรรมให้เป็น Zero Waste เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ	5. สินค้าเอสเอ็มอีมีคุณภาพดี แต่ขาดอัตลักษณ์ โดดเด่น จึงไม่เป็นที่สนใจของผู้บริโภค
6. จังหวัดชุมพรเข้าร่วมการพัฒนาพื้นที่สู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศระยะที่ 3 เพื่อให้ บรรลุเป้าหมาย “เมืองน่าอยู่ คู่ อุตสาหกรรม”	6. ทักษะแรงงาน และการเข้าถึงเทคโนโลยี มีไม่ เพียงพอต่อการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมขั้นสูง
	7. ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป มีความต้องการ พัฒนาผลิตภัณฑ์จากผลิตภัณฑ์ดั้งเดิมให้มีมูลค่า แต่ขาดอัตลักษณ์โดดเด่น และไม่มีตลาดรองรับ
	8. ประชาชนมีความเข้าใจว่า การประกอบการ อุตสาหกรรมจะสร้างปัญหาให้กับชุมชน

2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
- ยุทธศาสตร์จังหวัด กลุ่มจังหวัด มุ่งเน้นการพัฒนา เสริมสร้างเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงเป็นโอกาสในการส่งเสริมพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปให้รองรับการท่องเที่ยว การพัฒนา อุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม และการเชื่อมโยง ภาคอุตสาหกรรม - นโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) มีโอกาส ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง มีการส่งเสริม อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น - ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น เป็นโอกาส พัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรมรูปแบบใหม่ ๆ และอุตสาหกรรมต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม - ช่องทางการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารทางสื่อออนไลน์ มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นโอกาสในการเพิ่ม ช่องทางการตลาดของผู้ประกอบการ - นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ สามารถ นำมาสร้าง value chain ในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ - การพัฒนาตามแนวคิด BCG Model จะเอื้อ ประโยชน์อุตสาหกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มสูง และเป็น การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการผลิตอย่าง คุ่มค่า	- งานวิจัย เทคโนโลยีนวัตกรรมใน ภาคอุตสาหกรรมไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่าง เต็มที่ - กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการ อุตสาหกรรมมีจำนวนมาก ทั้งกฎหมาย ก่อนเริ่มประกอบการและกฎหมายใน การประกอบการ ซึ่งมีมีแหล่งรวบรวม กฎหมายทั้งหมดสำหรับเป็นแนวทาง ดำเนินการ - เมื่อมีการปรับกฎหมายให้พีชกระท่อมไม่ เป็นยาเสพติด ทำให้เกษตรกรในจังหวัด ชุมพรนิยมปลูกจำนวนมาก แต่ยังไม่มี อุตสาหกรรมในพื้นที่ที่รองรับผลผลิตพีช กระท่อม

3) TOWS Matrix

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
โอกาส (Opportunities)	กลยุทธ์เชิงรุก (S-O) - ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารปาล์มน้ำมัน ยางพาราให้มีมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม - ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้มีมูลค่าสูง - สร้างอัตลักษณ์ให้กับสินค้าชุมชนให้โดดเด่นเป็นที่รู้จัก สอดรับกับความต้องการของผู้บริโภค และมีมาตรฐาน - ส่งเสริมพื้นที่ให้มีมาตรฐานการรับรองสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศใน 5 ระดับ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม การส่งเสริม ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร การพึ่งพาอาศัย และเมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (W-O) - พัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีมูลค่าสูงและเป็นการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการผลิตอย่างคุ้มค่าด้วย BCG Model - พัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตการตลาด ให้ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี - สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้รับผิดชอบต่อสังคม และประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
อุปสรรค (Threats)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (S-T) - ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ - ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)	กลยุทธ์เชิงรับ (W-T) - ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของเอสเอ็มอีให้รองรับการเปลี่ยนแปลง - สนับสนุนการใช้นวัตกรรมสำหรับภาคอุตสาหกรรม

3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรรายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

3.2.1 วิสัยทัศน์ “ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนสู่อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

3.2.2 พันธกิจ

- 1) กำกับ ดูแล ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ประกอบการที่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก
- 2) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ก้าวทันอุตสาหกรรม 4.0
- 3) สร้างขีดความสามารถให้อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- 4) ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน ด้วย BCG Model

3.2.3 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

1) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัด ให้เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง

- **เป้าประสงค์**

พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

- **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2566	2567	2568	2569	2570
จำนวนสถานประกอบการได้รับการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน	ราย	-	100	100	100	100
จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีการเชื่อมโยงกับพื้นที่พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)	ราย	-	-	-	-	8
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร	ร้อยละ	-	10	10	10	10

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมอุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมยางพารา อาหารแช่แข็ง ให้มี มูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม	โครงการต้นแบบบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากอุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมันจังหวัดชุมพร	-	-	4	-	-
	โครงการยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรม ยางพาราสู่อุตสาหกรรม 4.0	-	-	-	-	8
	โครงการเชื่อมโยงผู้ประกอบการเกษตร ในระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่	-	-	-	-	3.9
	โครงการค้ายานักประดิษฐ์หุ่นยนต์และ เครื่องมือกล	-	-	-	3.5	-
กลยุทธ์ที่ 2 ผลักดันสินค้าเกษตร ของจังหวัดสู่ อุตสาหกรรมเกษตรที่มี มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ กล้วยจังหวัดชุมพร	-	-	5.5	-	-
	โครงการส่งเสริมการผลิตกาแฟด้วย เทคโนโลยี นวัตกรรม เชื่อมโยงตลาด กาแฟชุมพร สู่ชุมชนมหานครโรบัสต้า	-	5	5	5	-

2) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 สร้างเสริมผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

● เป้าประสงค์

- (1) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีโอกาสในภาคธุรกิจมากขึ้น
- (2) เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2566	2567	2568	2569	2570
จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนา	ราย	-	600	800	800	800
รายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน	ร้อยละ	-	5	5	5	5

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 สร้างผู้ประกอบการและพัฒนาโอกาสทางธุรกิจให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น	โครงการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	-	1.8	1.8	1.8	1.8
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการเอสเอ็มอี วิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง	โครงการบริหารจัดการอุตสาหกรรมเกษตรสู่มาตรฐานแบบครบวงจร และการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	-	-	-	0.7	-
	โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์โอท็อปให้มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	-	-	-	-	2.4
	โครงการยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการของเอสเอ็มอี (SMEs) สู่การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.S)	-	-	1.2	1.2	1.2

3) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมให้ยั่งยืน เป็นมิตรกับชุมชน และสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

● เป้าประสงค์

- (1) ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนายั่งยืนด้วย BCG Model
- (2) พื้นที่เป้าหมายได้รับการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม
- (3) สถานประกอบการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2566	2567	2568	2569	2570
จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความรู้ด้าน BCG Model	ราย	-	50	50	50	50
จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมได้รับส่งเสริมพัฒนาด้วย BCG Model	สถานประกอบการ	-	10	15	15	-
พื้นที่เป้าหมายได้รับการประเมินการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ตัวชี้วัด	เตรียมความพร้อม	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมลดผลกระทบด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการอุตสาหกรรม	สถานประกอบการ	-	300	10	10	-

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับการจัดการอุตสาหกรรมด้วย BCG Model	โครงการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้ BCG Model	-	-	0.5	1	1.5
	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs ตามกรอบแนวคิด BCG Model	-	-	1.6	-	-

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุลพร้อมยกระดับสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร	.8	-	-	-	-
	โครงการพัฒนาพื้นที่สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร	-	1.2	-	-	-
	โครงการยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	-	-	3	3	-
	โครงการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและกำหนดแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) หรือแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone)	-	-	-	-	3
กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการลดผลกระทบกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการอุตสาหกรรม	โครงการส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยจากการประกอบการเหมืองแร่ และเสริมสร้างทักษะอาชีพชุมชนให้ยั่งยืน	-	.6	-	-	-
	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพระบบบำบัดมลพิษอากาศของโรงงานผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีตในจังหวัดชุมพร	-	1.6	-	-	-
	โครงการศึกษากระบวนการผลิตและประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดชุมพร	-	3.5	3.5	-	-

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก

4.1 โครงการแบบย่อ (1 ชุด : 1 โครงการ)

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพร ให้มีความปลอดภัย เตรียมความพร้อมเข้าสู่การขอรับรองมาตรฐาน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กล้วยเป็นสินค้าเกษตรของจังหวัดชุมพร มีปริมาณผลผลิตต่อปีสูง และสามารถสร้างชื่อเสียงด้านการผลิตให้ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีในจังหวัดชุมพร แต่กลุ่มธุรกิจยังไม่สามารถต่อยอด ยกระดับการแปรรูปไปสู่มาตรฐานและการผลิตที่มีนวัตกรรม
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	3.1 เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรให้มีความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจ 3.2 เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรให้สามารถผลิตปลอดภัย เตรียมพร้อมขอรับรองมาตรฐาน
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	4.1 ผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรที่เข้าร่วมโครงการ นำความรู้ไปปรับปรุงธุรกิจ 4.2 ผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรที่เข้าร่วมโครงการ นำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำและพัฒนาพร้อมยกระดับสู่มาตรฐาน
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละ 80 ของผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรมีความรู้ความเข้าใจธุรกิจการผลิต ร้อยละ 60 ของผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรที่เข้าร่วมกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำ และเตรียมความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐานมีความพร้อมในการขอมาตรฐาน
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	8.1 อบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปชุมพรในการจัดการธุรกิจ 8.2 ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนากล้วยแปรรูปให้มีความปลอดภัย 8.3 ตรวจ วิเคราะห์ และให้คำปรึกษาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
9. งบประมาณ	555,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการผลิตกาแฟด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงตลาดสู่ชุมชนพหุภาคีที่ตีพร้อม
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กาแฟเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญชนิดหนึ่งของไทย มีฐานผู้บริโภคกาแฟที่แข็งแกร่งและกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว ข้อดีนี้มีความสำคัญที่จะพัฒนาคุณภาพกาแฟให้ดีขึ้น การที่ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา ที่มีประชากรมาก และชนชั้นกลางมีการต้องการบริโภคกาแฟที่แพร่หลายและต้องการกาแฟที่มีคุณภาพ อุตสาหกรรมกาแฟตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถช่วยสนับสนุนพัฒนาคุณภาพกาแฟได้อย่างต่อเนื่อง บุคลากรในอุตสาหกรรมกาแฟมีศักยภาพและมีความพร้อมสำหรับการพัฒนา โดยเฉพาะแหล่งผลิตกาแฟในจังหวัดชุมพร มีปัจจัยที่เอื้อต่อการปลูกกาแฟที่มีคุณภาพ กาแฟแต่ละแห่งมีเอกลักษณ์ และสามารถสร้างสรรค์กาแฟที่มีรสชาติหลากหลายเพื่อดึงดูดผู้ซื้อกาแฟ ให้หันมาสนใจในกาแฟโรบัสต้าชุมพร พัฒนาระบบธุรกิจและชุมชนให้เดินไปด้วยกัน และคำนึงต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้ BCG Model พร้อมทั้งเข้าสู่ชุมชนพหุภาคีที่ตีพร้อม ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร จึงได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาจัดทำ โครงการส่งเสริมการผลิตกาแฟด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงตลาดสู่ชุมชนพหุภาคีที่ตีพร้อม ซึ่งเป็นการพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อหาช่องทางในการสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาขีดความสามารถเชิงธุรกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงตลาดอุตสาหกรรมธุรกิจกาแฟ ยกระดับผลิตภัณฑ์กาแฟให้มีคุณภาพและพร้อมเข้าสู่การได้รับมาตรฐานต่าง ๆ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมกาแฟและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น 2. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถเชิงธุรกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงตลาดอุตสาหกรรมธุรกิจกาแฟให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด 3. พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์กาแฟให้มีคุณภาพและพร้อมเข้าสู่การได้รับมาตรฐานต่าง ๆ ให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในระดับสากล
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	1. ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกร ในอุตสาหกรรมและธุรกิจกาแฟ มีองค์ความรู้และแนวคิดในการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับอุตสาหกรรมกาแฟและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการทำผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ในอุตสาหกรรมกาแฟ ภายใต้ BCG Model 2. มีบรรจุภัณฑ์ต้นแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับอุตสาหกรรมกาแฟและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้ BCG Model
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกร ในอุตสาหกรรมและธุรกิจกาแฟ ที่ได้รับการพัฒนาสามารถผันตัวเข้าสู่การเป็น Smart Entrepreneur 2. ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกร ในอุตสาหกรรมและธุรกิจกาแฟ ที่ได้รับการพัฒนา มีรายได้หรือมูลค่าในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น 3. บรรจุภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรมกาแฟและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับการพัฒนา สามารถสร้างรายได้หรือมูลค่าในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. ประชาสัมพันธ์เชิญชวน และรับสมัครผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกร ในอุตสาหกรรมและธุรกิจกาแฟ เข้าร่วมกิจกรรม 2. ให้ความรู้และบ่มเพาะเชิงลึก เพื่อพัฒนาขีดความสามารถเชิงธุรกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงตลาดอุตสาหกรรมธุรกิจกาแฟ 3. กิจกรรมการพัฒนาขีดความสามารถเชิงธุรกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงตลาดอุตสาหกรรมธุรกิจกาแฟ 4. ยกระดับผลิตภัณฑ์กาแฟให้มีคุณภาพและพร้อมเข้าสู่การได้รับมาตรฐานต่าง ๆ พัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้ BCG Model
9. งบประมาณ	4,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดนโยบายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ผลักดัน “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้ชุมชนและอุตสาหกรรมอยู่ด้วยกันอย่างเป็นมิตร พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนรักษาวินัยชีวิต สร้างประโยชน์ พัฒนาชุมชนรอบอุตสาหกรรม และต่อยอดอาชีพดีพร้อมให้คนรุ่นใหม่สามารถต่อยอดอาชีพดั้งเดิมของครอบครัวหรืออัตลักษณ์ชุมชน กระตุ้นผู้ประกอบการให้ดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) และให้รางวัลกับคนทำดี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรจึงเสนอโครงการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร กิจกรรมพัฒนาองค์ความรู้ทักษะอาชีพชุมชนสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม เริ่มจากการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนใกล้โรงงาน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโรงงาน น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้ชุมชนสามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม มีโอกาสสร้างอาชีพและรายได้ ควบคู่กับการลดรายจ่ายในครัวเรือน สามารถพึ่งพาตนเอง ตลอดจนสามารถรวมกลุ่มเพื่อสร้างโอกาสในด้านต่าง ๆ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	3.1 เพื่อพัฒนาทักษะและยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชนสร้างโอกาสประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมและเพิ่มรายได้ 3.2 เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่ม สร้างเครือข่ายในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่เกิดจากชุมชนใกล้โรงงาน 3.3 เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรมให้เกิดความยั่งยืน
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผู้เข้าอบรมได้รับการพัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงใจต่อการเข้าร่วมโครงการ จำหน่ายสินค้าเพื่อทดสอบตลาด
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้เข้าอบรมได้รับการพัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงใจต่อการเข้าร่วมโครงการ จำหน่ายสินค้าเพื่อทดสอบตลาด
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	สำรวจข้อมูลพร้อมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นด้านการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม อบรมพัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
9. งบประมาณ	7,200,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดชุมพรได้เข้าร่วมการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3 โดยมีมติที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2564 คัดเลือกพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอนาทะ จังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกณฑ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วย มิติและคุณลักษณะการพัฒนา 5 มิติ 20 ด้าน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร เพื่อดำเนินการพัฒนาพื้นที่รองรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่าง ๆ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1) เพื่อชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศกับโรงงานอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่าง ๆ ในการร่วมกันผลักดันการบูรณาการทำงานขับเคลื่อนให้เกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้น 2) เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัด ของพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอนาทะ จังหวัดชุมพร เพื่อเตรียมพร้อมขอรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 3) เพื่อส่งเสริมการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอนาทะ จังหวัดชุมพร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนในพื้นที่ ในการร่วมมือกันส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับที่ 3 4) เพื่อส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรม เหมืองแร่ เข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ เช่น อุตสาหกรรมสีเขียว การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW) ระบบการจัดการอื่นที่เทียบเท่า 5) เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและการรายงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัดและช่วยสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	1. พื้นที่เป้าหมายได้รับการส่งเสริม ยกระดับ และพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 2. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนในพื้นที่ร่วมมือกันทำงานอย่างเป็นรูปธรรม เกิดพื้นที่ต้นแบบความร่วมมือในการมุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม 3. ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายในการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร รับรู้และมีความพึงพอใจต่อข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และนำข้อคิดเห็นที่ได้ไปปรับปรุงวางแผนต่อไป
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	พื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพรได้รับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	8.1 ประชุมคณะทำงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร 8.2 ประชาสัมพันธ์การพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 8.3 จัดทำคู่มือโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร 8.4 จัดตั้งเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมอบรมถ่ายทอดตัวชี้วัดให้เครือข่าย + โรงงาน+เหมืองแร่ ในพื้นที่ 8.5 ศึกษาฐานจัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาฐานสถานประกอบการ 8.6 ส่งเสริมและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว
9. งบประมาณ	1,700,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	การบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบัน ปัญหาด้านการขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย จะต้องมีการแก้ไขที่จะช่วยปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย เพื่อศักยภาพทางการแข่งขันในเวทีโลก ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลได้นำ BCG Model ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสีเขียวได้อย่างสมดุล ให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน ทั้งนี้ การนำ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ มาเป็นกลไกในการบริหารจัดการกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีกิจกรรม สร้างการรับรู้ และการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมุ่งเน้นโรงงานอุตสาหกรรมอาหารที่มีความพร้อมในการนำร่องโครงการฯ ดังกล่าว เพื่อเป็นต้นแบบโรงงานฯ ในพื้นที่จังหวัดชุมพร และเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามข้อตกลงในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on climate Change: UNFCCC) พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) และความตกลงปารีส (Paris Agreement) ต่อไป
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ในการบริหารจัดการกระบวนการผลิต เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการดูแลรักษาสีเขียว 2. เพื่อสร้างต้นแบบโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร โดยการคัดเลือกโรงงานต้นแบบที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกปริมาณต่ำ ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ ในพื้นที่จังหวัดชุมพร 3. เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากการนำแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร โดยใช้ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 2 ราย ได้รับการดำเนินแผนงานด้านการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับ การเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. แต่งตั้งคณะทำงานโครงการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหารเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ และประชุมคณะทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2. สืบหาข้อมูลเปรียบเทียบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโรงงานอุตสาหกรรมอาหารในพื้นที่จังหวัดชุมพร 3. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างการรับรู้ การบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร 4. คณะทำงานจัดประชุมคัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร ในพื้นที่จังหวัดชุมพร 5. การบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ 6. คณะทำงานตรวจติดตามและประเมินผล
9. งบประมาณ	2,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและกำหนดแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) หรือแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) คือ เมืองที่มีการเจริญเติบโตโดยมีอุตสาหกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก และมีความสมดุลกับการพัฒนาทางสังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนโดยมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำ ซึ่งวิธีการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้ ได้แก่ การปรับปรุงภูมิทัศน์และออกแบบเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการ พื้นที่โล่ง และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องทำการศึกษาและจัดทำหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone) ที่เหมาะสมกับประเภทโรงงานที่ก่อให้เกิดมลพิษในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น เพื่อใช้พิจารณาประกอบการวางแผนผังและจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมและเป็นแนวป้องกันมลพิษ ระหว่างโรงงาน ชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวต่อไป
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อศึกษาและจัดทำหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone) เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในภาคอุตสาหกรรมและพื้นที่โดยรอบ 2. ผู้ประกอบการได้รับความรู้และตระหนักถึงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษจากการประกอบกิจการ 3. ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษจากการประกอบกิจการ
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) 1. แนวทางการปรับปรุงภูมิทัศน์และออกแบบการเพิ่มพื้นที่สีเขียว รวมทั้งพื้นที่โล่งในพื้นที่ตำบลเกาะตาม อำเภอนาทะ จังหวัดชุมพรที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ 2. ผู้ประกอบการมีความตระหนักถึงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษจากการประกอบกิจการ 3. สถานประกอบการร่วมมือกับชุมชนให้ความสำคัญต่อการเพิ่มสัดส่วนพื้นที่สีเขียวและพื้นที่โล่งในพื้นที่ตำบลเกาะตาม อำเภอนาทะ จังหวัดชุมพร ผลลัพธ์ (Outcome) สถานประกอบการและชุมชนร่วมกันพัฒนาพื้นที่ไปสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับที่กำหนด
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. แนวทางการออกแบบการเพิ่มพื้นที่สีเขียว แนวป้องกัน (Protection Strip) ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง รวมทั้งพื้นที่โล่งในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นในพื้นที่ฝั่งเมืองรวมอ้อมใหญ่ จังหวัดนครปฐม ที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ 2. มีแนวป้องกัน (Protection Strip) ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหามลภาวะต่าง ๆ และส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2569 - 30 กันยายน 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. สำรวจพื้นที่สีเขียว และแนวป้องกันหรือแนวกันชนระหว่างเขตอุตสาหกรรมและชุมชน และกำหนดพื้นที่ที่ควรมีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งภายในเขตอุตสาหกรรม และแนวพื้นที่แนวป้องกันหรือแนวกันชน 2. กำหนดวิธีดำเนินการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) และหลักเกณฑ์การกำหนดแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม 3. ทำรายงานแผนงานการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) และการสร้างแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน 4. นำเสนอแผนงานการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวต่อคณะกรรมการตรวจรับงานให้เห็นชอบ และนำเสนอต่อคณะทำงานคณะทำงานการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 5. คัดเลือกสถานประกอบการที่มีความพร้อม ในการปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และดำเนินการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรม ประเมินและติดตามผลผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมต้นแบบในพื้นที่ ที่ได้จัดทำพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) และแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง
9. งบประมาณ	1,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรเพื่อขับเคลื่อน BCG Model
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 - 2569 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานและให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดชุมพร ในกระบวนการผลิตจะเกิดการสูญเสีย รวมทั้งโรง A มีน้ำเสียที่เกิดจากการผลิต อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนด้านล่าง
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการทรัพยากรภายในสถานประกอบการให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3. เพื่อสร้างความยั่งยืนให้ภาคอุตสาหกรรม ตามนโยบายตลาดและนวัตกรรมนำอุตสาหกรรมไทย 4. เพื่อขับเคลื่อน BCG Model ของกระทรวงอุตสาหกรรม
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต 1. จำนวนผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 50 ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. จำนวนผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 2 ราย ได้รับการดำเนินแผนงานด้านการจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลลัพธ์ 1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจการเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย สามารถลดการใช้ทรัพยากรและพลังงานได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 35 ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่สนใจเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 ราย ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำ เสนอแนวทางการดำเนินงาน และวิธีการดำเนินงานในด้านการจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จนสามารถลดการใช้ทรัพยากรและพลังงานได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. แต่งตั้งคณะทำงานโครงการสร้างและพัฒนาศักยภาพโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพร ด้วย BCG Model ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ และประชุมคณะทำงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2. สืบหาข้อมูลความพร้อม ศักยภาพของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในพื้นที่จังหวัดชุมพรเพื่อเข้าร่วมโครงการ 3. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างการรับรู้ การจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 40 ราย รวมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง 4. คัดเลือกโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในพื้นที่จังหวัดชุมพร เพื่อเข้าร่วมโครงการ จำนวน 2 โรงงาน 5. การจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 6. ตรวจสอบติดตามและประเมินผล พร้อมสรุปผลการดำเนินงานโครงการ
9. งบประมาณ	400,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตามกรอบแนวคิด BCG
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	รัฐบาลได้มีนโยบาย BCG Model ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ที่ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสร้างจุดแข็งของประเทศไทยให้แข็งแกร่ง ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืนสร้างความสามารถในการพึ่งตนเอง สร้างภูมิคุ้มกัน พื้นตัวเร็วโดยพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน และเพื่อให้ผู้รับบริการมีผลิตภาพเพิ่มมากขึ้น (ลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ได้เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการพัฒนาและการส่งเสริม SME ในพื้นที่จังหวัดชุมพร จึงมีความประสงค์ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนตามแนวคิด BCG เพื่อเปิดโอกาสให้ SMEs พัฒนาสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และเติบโตได้อย่างยั่งยืน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และเติบโตได้อย่างยั่งยืน ภายใต้กรอบแนวคิด BCG
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ร้อยละ 70 ของผู้รับการพัฒนามีผลิตภาพเฉลี่ยหรือผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 (เช่น การลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้ เป็นต้น)
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี และผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ตามกรอบแนวคิด BCG และมีบัญชีที่เป็นระบบและตรวจสอบได้ จำนวนไม่น้อยกว่า 10 กิจการ
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง
7. ระยะเวลา	
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) 2. สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ชี้แจงแนวทางการพัฒนาตามกรอบแนวคิด BCG ให้กับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ถ่ายทอดองค์ความรู้แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบ BCG แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ 3. เชื่อมโยงกับสถาบันการเงิน 4. บริหารโครงการและติดตามประเมินผล
9. งบประมาณ	
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. 2566 ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. 2566 ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพรระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร รายปี พ.ศ. 2566
วิสัยทัศน์	“ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่าง ยั่งยืน”	“การบูรณาการขับเคลื่อนการ พัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโต อย่างยั่งยืน”	“ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การ พัฒนาที่ยั่งยืน”	“ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน สู่อุตสาหกรรมยุคที่ยั่งยืน”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 1	ยกระดับขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการ และ ภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและแผนให้ เกิดผลสัมฤทธิ์	การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการ พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง	ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร ของจังหวัดให้ เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่ มีมูลค่าสูง
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 2	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อ ต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวผิงอ่าวไทย อันดามัน อาเซียนและนานาชาติ	สร้างเสริมผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและ วิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถ เพิ่มขึ้น
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 3	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ ที่สะดวก ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ	สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรม ให้ยั่งยืน เป็นมิตรกับชุมชนและ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 4	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	การสร้างคนคุณภาพ การพัฒนาสังคมแห่งความสันติสุข มี ความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการ พัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 5			การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับ การเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	

4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของ สอจ.ชุมพร

โครงการยกระดับปาล์มน้ำมันคุณภาพชุมพรสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

กิจกรรม : กำหนดมาตรฐานการผลิตและยกระดับการผลิตในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจังหวัดชุมพร

งบประมาณ : 1,761,000 บาท (งบพัฒนาจังหวัดชุมพร)

สาระสำคัญ :

(1) อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดชุมพร

(2) ปี 2564 มีมูลค่าการผลิต 3,025,666,664 บาท

(3) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและคุณภาพวัตถุดิบในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม พ.ศ. 2562 กำหนดให้โรง A ต้องสกัดน้ำมันได้ไม่น้อยกว่า 18 เปอร์เซ็นต์ และโรง B ต้องสกัดน้ำมันปาล์มได้ไม่น้อยกว่า 30 เปอร์เซ็นต์

(4) จังหวัดชุมพร ณ ปี 2564 มีผลผลิตปาล์มน้ำมัน 2,838,020 ตัน หากสามารถสกัดน้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ณ ราคา CPO 35บาท/ก.ก. จะสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ 993,307,000 บาทต่อปี

วัตถุประสงค์ของโครงการ :

(1) เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มมีคู่มือมาตรฐานกระบวนการสกัดน้ำมันปาล์มที่มีประสิทธิภาพ เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี

(2) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจังหวัดชุมพร

(3) เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวในระบบอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน เกิดการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในจังหวัดชุมพร

การดำเนินงาน :

จ้างเหมาบริการผู้เชี่ยวชาญพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับการผลิตในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

(1) การคัดคุณภาพวัตถุดิบ

(2) การลดการสูญเสียในกระบวนการ

(3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบหม้อน้ำ/ไอน้ำ

(4) จัดทำคู่มือมาตรฐานการสกัดน้ำมันที่มีประสิทธิภาพ

(5) เผยแพร่คู่มือมาตรฐานการสกัดน้ำมัน

ผลการดำเนินงาน :

โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจังหวัดชุมพรเข้าร่วมการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับการผลิตในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจำนวน 5 โรงงาน ซึ่งผลการดำเนินงานมี ดังนี้

มิติความสำเร็จทางธุรกิจ :

1. ยกระดับเทคโนโลยีการผลิต Industry 4.0

2. เพิ่มความเข้มแข็งให้อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพ

มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น :

โรงงานเข้าร่วมการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม จำนวน 5 โรงงาน

(1) ด้านการลดการสูญเสียระบบหม้อไอน้ำและไอน้ำจากมาตรการปรับแต่งการเผาไหม้ (ลด %O₂)

มูลค่า 5,855,592 บาท/ปี

(2) ด้านลดการสูญเสียจากการปรับปรุงรอยรั่วของไอน้ำ มูลค่า 382,395 บาท

(3) เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดน้ำมันปาล์ม 115,461,207 บาท/ปี

มิติอื่น ๆ :

การลดการสูญเสียน้ำมันไปกับน้ำเสีย จะช่วยลดปัญหา Over Processing System ในระบบบำบัดน้ำเสีย ลดความเสี่ยงปนเปื้อนน้ำเสียไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

ภาพถ่ายการดำเนินโครงการ :

แผนปฏิบัติการด้านการ
พัฒนาอุตสาหกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร
เลขที่ 201 หมู่ที่ 1 ตำบลนาชะอัง
อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร 86000
โทรศัพท์ 0 7797 9320
โทรสาร 0 7750 4820